

ROSENIUS SAMLEDE VÆRKER

2.9 – DEN NYE SKABNING

(s.131) *”Hvis nogen er i Kristus, er han en ny skabning; det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til,”* 2.Kor 5,17.

”Hans værk er vi, skabte I Kristus Jesus til gode gerninger” Ef. 2,10

”Det nye menneske, der blev skabt i Guds lighed” Ef. 4,24.

”Skab mig, o Gud, et rent hjerte” Salme 52,12.

Her er altså tale om en ny skabning, skabt af den Almægtige, han som i begyndelsen skabte alting ved sig ord og skabte mennesket af jordens støv. Ved syndefaldet blev den første skabning ødelagt. Det, der havde frydet Guds øje, var ikke længere *”såre godt”*, og inden længe taler Gud på menneskevis om, at han angrer, at han har skabt menneskene på jorden (1.Mos 6,6).

Men i ’kvindens sæd’, han som er *”førstefødt forud for al skabningen”* (Kol. 1,15), skulle igen en ny skabning fremstå på jorden, et nyt menneske, skabt i Guds lighed ligesom det første. Skabt *”til at leve i den retfærdighed og fromhed, som hører sandheden til”* skabt *”i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud lagde til rette, for at vi skulle vandre i dem”*.

Rosenius Samlede Værker

Bind II – Barnekår hos Gud

Kapitel 9: Den nye skabning

”Hvis nogen er i Kristus, er han en ny skabning” [2.Kor. 5,17]. Den, der af Guds Ånd er blevet overbevist om sin synd, sin vantro og egen-retfærdighed og har fundet sit alt i Kristus og hans retfærdighed, han er i Kristus og derfor en ny skabning. Samtidig med at han tog imod nåden i Kristus og fandt fred i hans retfærdighed, skabtes der i ham et nyt hjerte og et nyt sind. Det, der før var ham ligegyldigt, blev nu hans lyst, han fik nye glæder og (s.132) nye sorger, nye herlige udsigter og et nyt mål for sin stræben.

Kort sagt: verden omkring ham var blevet ny, og i ham var født et nyt liv. Hans sprog, hans tale og hans nye indstilling til livet bærer vidnesbyrd derom.

Vel er den gamle natur ikke død, men også til den er hans indstilling blevet en anden. Synden, som før var hans lyst, har han fået afsky for, og de himmelske ting, som før var ham ligegyldige, er blevet hans største lyst. Hans sind er blevet nyt, men kødet – Adams fordærvede natur er stadig sig selv ligt.

Denne sindets forvandling er det bedste bevis for, at en ny fødsel er sket. Thi *”ingen kan se Guds rige, hvis han ikke bliver født på ny,”* siger Jesus [Johs. 3,3]. Og Johannes taler om Guds børn, der er født, *”ikke af blod, ej heller af køds vilje, ej heller af mands vilje, men af Gud”* Johs. 1,13.

Rosenius Samlede Værker

Bind II – Barnekår hos Gud

Kapitel 9: Den nye skabning

Gennem denne nye fødsel genoprettes i de troendes hjerter det gudsbillede, som gik tabt ved syndefaldet. Endnu er det kun uklart og ufuldkomment, fordi kødet stadig strider mod ånden. Men engang skal det nye menneske, som blev skabt i Guds lighed, løses fra dette dødens legeme, og da skal vi blive Gud lig.

”Hvis nogen er i Kristus, er han en ny skabning”. Enhver prøve sig selv over for dette ord. Anser du dig selv for at være en kristen, men ikke har fået dette nye sind, ikke er blevet en ny skabning, så har du endnu ikke oplevet frelsen i Kristus. Thi et nyt sind og et nyt hjerte, fortroligt venskab med Gud, lyst til hans lov og sejr over verden er ifølge Skriften den sande tros virkninger. Lige så umuligt, som ild kan være uden varme, kan tro og genfødsel være uden liv og kraft.

”Hvis nogen er i Kristus, er han en ny skabning”. Kort og enkelt, men afgjort og bestemt lyder apostlens ord. Gå dem ikke hastigt og ligegyldigt forbi, men stands og vær oprigtig mod dig selv. Alt Guds ord må holdes i ære og tages alvorligt. (s.133)

Det er bedre i tide at blive klar over sin ånds falskhed end for sent at opdage, at man har levet i et bedrag.

Rosenius Samlede Værker

Bind II – Barnekår hos Gud

Kapitel 9: Den nye skabning

Du kan jo ikke være uvidende om, hvorvidt du gennem troen er blevet en ny skabning. Du ved, om din synd er blevet din største sorg, og om Kristus er blevet dit et og alt, din eneste trøst og dit daglige behov. Hører du helst af alt om Kristus – har du fået ny kærlighed til Guds lov – ny lyst til at vandre på hans veje, så har du deri det sikreste bevis for, at du er født af Gud.

I sin forklaring til Galaterbrevet taler Luther i velovervejede ord om denne sag. *”Når vi læser eller hører ordet om Kristus,”* siger han, *”og vore hjerter derved opflammes og oplyses, så vi bliver andre og nye mennesker, tænker anderledes end før, får et nyt sind, nye tanker og en ny vilje, da er dette ikke et værk af menneskelig fornuft og kraft, men et Helligåndens værk i os. Ånden virker gennem ordet, og ordet renses ved troen vore hjerter og omskaber os til lighed med Gud. -*

Skønt det ikke altid er til at se på os, at vore hjerter er blevet fornyede og nu er en bolig for Guds Ånd, så fremgår det alligevel deraf, at vi nu ser helt anderledes på alting, dømmes anderledes og fører en anden tale og en anden bekendelse end før.

Desuden gør vi os al flid for at øve os i gudsfrygt og vogter os så vidt muligt for synden. Synder vi endda, er det ikke med forsæt, men af vanvare. At vi falder, er næppe til at undgå, thi Satan lægger uophørligt sine fælder for en

Rosenius Samlede Værker

Bind II – Barnekår hos Gud

Kapitel 9: Den nye skabning

kristens fod. Og efter vor gamle natur klæber synden stadig ved os, selv om vi har modtaget Helligånden.

Hertil kommer, at der, hvad det praktiske liv angår, ofte kun er ringe forskel at se på en kristen og almindelige moralske verdensmennesker. Det er jo ikke noget stort og mærkværdigt, en kristen udfører, men slet og ret, hvad hans kald og stand fører med sig, når han beklæder et embede i samfundet, forestår sit hus, tilsår sin mark, råder, hjælper og tjener sin næste – (s.134) alt sammen noget, en hvilken som helst hedning kan gøre. Derfor har verden så svært ved at tro, at vi skulle have Helligånden og drives af den. Men kommer det dertil, at det gælder om at bære sit kors og bekende sin tro – vælge måske mellem at give afkald på hustru og børn, liv og gods eller fornægte Kristus, da må det blive klart for enhver, som vil se, at den kraft, som dette kræver, må være et Helligåndens værk.

Derfor har vi heller ingen grund til at tvivle på, at Helligånden har taget bolig i os. Thi den, som har lyst og kærlighed til Guds ord, gerne tænker på, hører, taler og skriver om Kristus, han skal vide, at dette ikke sker af menneskelig vilje eller fornuft, men at det er et Åndens værk i hjertet. Et sådant sind er ikke noget, der er medfødt, heller ikke formår loven at fremkalde det. Kun den Højstes højre hånd er mægtig til at virke en sådan forandring i os. Jeg siger igen: Når vi gerne hører om Kristus, Guds Søn, som blev menneske, født under loven for at løskøbe os, som var under loven,

Rosenius Samlede Værker

Bind II – Barnekår hos Gud

Kapitel 9: Den nye skabning

så skal visselig Gud Herren gennem denne troens prædiken sende sin hellige Ånd i vore hjerter.

Enhver må nå dertil, at han med fuld vished kan sige: Nu ved jeg i sandhed, at jeg ejer Guds nåde og i hans øjne står pletfri og ren, ikke for mine egne dyders eller min egen værdigheds skyld, men for Kristi skyld, han, som for vor skyld gik ind under loven og har båret al verdens synd. Er jeg end fremdeles en synder, så er han fremdeles retfærdig. Desuden er det min største lyst at høre, læse, synge og skrive om Kristus, og mit højeste ønske er, at evangeliet om ham må nå ud til alle og mange tage imod det til frelse.

Det er af disse kendetegn, vi kan vide, at Guds Ånd bor i os. Thi en sådan kærlighed og lyst til Kristus og hans ord kan intet menneske tage af sig selv, ej heller opnå ved eget arbejde og agne anstrengelser, men ene og alene gennem Kristus. Først retfærdiggør han os, og derefter skaber han i os et rent hjerte og et nyt sind". Så langt Luther. (s.135)

Det er med fuldt overlæg, at denne vor lærefader atter og atter bruger udtrykket "om Kristus", og vi bør derfor lægge nøje mærke til det. For øvrigt stemmer det overens med Skriftens vidnesbyrd. Er ikke Kristus og hans forsoning dit hjertes liv og lyst, da er du død. Man kan godt være religiøs, elske Guds ord og dets skønhed og ophøjede tankers skyld og være ulastelig i det ydre uden at stå i et sådant forhold til Gud, at man for hver en dag og hver

Rosenius Samlede Værker

Bind II – Barnekår hos Gud

Kapitel 9: Den nye skabning

en stund er afhængig af hans nåde. Man kan godt have åndelige og kirkelige interesser uden at have lært den nye sang, der var kendetegnet på de frelste foran Lammets trone. I sandhed et uhyggeligt perspektiv.

Når det derimod er Gud selv, der er dig dyrebar, så det er for den nådes skyld, og ikke for at stille din egen indsigt i evangeliet til skue, da har du fået et nyt hjerte og et nyt sind. Du er blevet en ny skabning. Glæd dig over dette – og *”hold fast ved det, du har, for at ingen skal tage din sejrskrans.”* Åb. 3,11.

Bedrøv ikke Guds Helligånd, vær lydige mod hans manende røst, fly synden og gør det gode og våg og bed, for at du ikke skal falde i fristelse. Men først og sidst: lad troens liv i dit hjerte få den næring, det behøver, af evangeliets ord.

Vi går nu over til at betragte et mere hemmelighedsfuldt emne, som i lige så høj grad vil fryde vort hjerte og styrke vor tro og vor kærlighed.

Målet for menneskets skabelse i tidens begyndelse var, at det skulle leve i fortrolig omgang med Gud og nyde hans velbehag, nåde og nærværelse. Dette er stadig menneskesjælens dybeste behov – bevidst hos de troende, ubevidst hos de vantro. Og det er summen af alt, hvad Kristus har vundet til os. Men tanken på min egen uværdighed står altid i vejen, når jeg vil nyde dette fortrolige samfund med Gud. Ikke blot min synd, men også Guds underlige førelse med mig bidrager til, at han ofte (s.136) synes mig så fjern. Når han

Rosenius Samlede Værker

Bind II – Barnekår hos Gud

Kapitel 9: Den nye skabning

skjuler sin kærlighed, bliver det svært at tro, at han dog har sin glæde af menneskenes børn.

Den eneste hjælp mod disse tanker er at holde fast på, hvad Ordet siger om Kristus hjertelag mod mennesker. Herren er Gud, han er ikke som vi, og hans tanker er ikke vore tanker. Det er sit eget værk, han ser på, og ikke vort. Mennesket har værdi i hans øjne, fordi de er købt med hans blod. Her på jorden har han sin lyst og sit paradys, fordi det er her, han har sine genløste, sine nye skabninger.

Paradislivet, som blev forstyrret ved synden, er genoprettet ved Kristus. Ligesom i det første paradys omgås Gud igen fortroligt med mennesker, ikke blot som skaber og fader, men som broder. Han færdes som en læge blandt de syge, som en hyrde blandt sine får og som en vingårdsmand i sin vingård. Om dette taler det mærkelige sted i Ordsprog. Bog 8,30-31, som vi i den følgende artikel vil samle vor opmærksomhed om.

Historik:

Indtastet: 5. maj 2005

Korrektur: 11. september 2021

RoseniusNet.dk

Side 8 af 8